

s kemično tinto je precej sitno. Dobro delo imej tudi vselej prav lepo zunanje lice!

Od istega skladatelja se dobi tudi slov. maša (za 40 kr.) Kdor vzame obe deli pri skladatelju, dobi ju za 70 kr.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Cesarica Elizabeta odpeljala se je dne 14. t. m. prišedša z Ogerskega naravnost na Anglesko, z njo peljala se je princesinja Valerija. — Nedeljska uradna „Wiener Zeitung“ naznanja silno pomenljivo osobno premembo v skupnem ministerstvu. Že dalj časa bolni vojni ministev grof Bylandt-Rheidt, odložil je zaradi bolehnosti, ki mu delovanje dela nemogoče, — svoje ministersko mesto. Cesar, ki je že večkrat vloženo tako prošnjo popred vselej odbil z nasprotno prošnjo, da naj minister ostane na svojem mestu, jo to pot ni mogel zopet odbiti, ker v tem trenutku nevarnost vojske ni videti tako velika in ker onemoglost ministrova od dne do dne postaja večja, tako, da bi moral biti vedno na dopustu, bi toraj delo zastajalo. Zato je sedaj cesar sprejel ostavko Bylandt-ovo, podelil mu veliki križ Štefanovega reda, z jako laskavim pismom, ter za naslednika imenoval poveljnika dunajskega generala baron Bauer. — Ogerski listi, ki pri vsaki priliki ponujajo na odlične mesta trde madjare, ponujali so tudi pri tej priliki tamošnjega brambovskega ministra Feyerwary-ja, pa jim je spodletelo.

Minuli teden je deloma mirovala velika politika zavoljo smrti in pogrebni svečanosti za nemškem cesarjem Viljemom. Pa takoj po pogrebu jelo se je gibanje, katero kaže, da še nevarnost vojske nikakor ni odstranjena.

Sredevropejska mirovna zveza postala je negotova po smrti glavnega zaveznika in zavolj bližnje smrti njegovega naslednika.

Naše razmere z Nemško skalilo je izrekoma nasprotno nam postopanje kneza Bismarka v Bolgarskem vprašanji. Bismarkov pritisk na Turško, da je sijajno izrekla izvoljenega kneza Bolgarskega nepostavnega — ima pomenljive posledice, ker se sedaj vsak iz kakoršnega koli uzroka nezadovoljen Bolgar čuti vpravičenega, ruvati in ščuvati zoper „nepostavnega“ kneza; in čuje se, da pristaši Zankov-a razpošiljajo oni brzojav Turške po vsi Bolgarski, da se nahajajo popi, ki v cerkvah hujskajo zoper izvoljenega kneza. — Ker je ves tam nastajoč nered gotove nevarnosti za ves Balkanski polotok in za Avstrijo v prvi vrsti, potem je lahko umevno, da so zadnji koraki Bismarkovi pri naših uradnih politikih pouzročili, ne le nezadovoljnost, temveč tudi opravičeno nezaupljivost. Ako Bismark namreč v Bolgarski, katera mu po lastnem izreku ni vredna kosti enega pomorskega granadirja, vendar le stori korak zoper svojega zaveznika: Avstrijo, na ljubo svojemu nasprotniku Rusu,

tedaj je to dokaz, da zaveznika avstrijskega mara samo toliko časa, dokler njega ne mara Ruska; potem pa na stran vrže, ako kaže — celo nepotrebne mu postalega svojega zaveznika.

To je dokaz, da se moramo zanašati samo na lastno moč in pa na naše naravne zaveznike, katerih interesi ne morejo nasprotovati našim interesom, ali se vsaj dajo poravnati z lepo.

Nemška. — V petek pokopali so umrlega cesarja z veliko slavnostjo v navzočnosti odličnih zastopnikov vsih evropskih držav. Cesar Friderik se ni udeležil pogreba, ker mu tega ni dopustila njegova bolezen in slabo vreme, zdravniki pa so bili gotovo bolj zadovoljni, da je bilo vreme neugodno in da so s tem izgovorom lažje zabranili cesarju udeležbo, katera bi bila tudi pri najlepšem vremenu zdravju njegovemu še bolj nevarna.

V ponedeljek naznanilo se je troje cesarjevih pisanj: prvo nemškemu državnemu zboru, drugo pruskemu deželnemu zboru in tretje nemškim državnim deželam. To pisanje opira se deloma na cesarjev „manifest“, deloma na pisanje do Bismarka, v katerih je cesar izrekel načela svojega vladanja. Ta trojna pisanja pa imajo namen, namestiti za sedaj prisego, katero bi cesar moral osebno priseči, mesto te, pa zavolj bolezni stori samo pismeno obljubo. — V prvem pisanji nahaja se stavek: „po vzgledu svojega nepozabljivega očeta delal bodem vedno na to, da skupno z zaveznicami knezi in prostimi mesti s sodelovanjem državnega zbora v smislu ustave varujem pravico in pravičnost, prostost in red v domovini, branim čast države, ohranim mir na znotraj in na zunaj in gojim blagostanje ljudstva.“

Zavedni smo si dolžnosti, ki jo imamo v smislu člena 54 ustave, ker nam pa sedaj naše zdravje ne dopušča, to dolžnost osebno spolniti, vendar pa čutimo potrebo, takoj označiti naše tako že nedvomljivo stanje k ustavnim redom dežele, zato s tem obetamo že sedaj, da hočemo spolnovati ustavo našega kraljestva trdno in neprelomljivo, in da hočemo v soglasji z njo in postavami vladati. Razun cesarja podpisali so to pisanje vsi ministri.

Državni zbor in deželni zbor odgovorila bodeta na to cesarsko pisanje z adresama, v katerih se bode izražala popolna udanost in zaupanje za cesarja z željo in nado, da bi se mu popolno zdravje povrnilo.

Pisanje do nemških državnih dežel izreka: „odločeni pravice države do teh nemških, po dolgem prestopku z domovino zopet združenimi kraji varovati, zavedamo se svoje naloge, v njih gojiti nemško mišljenje in nemške navade, pravico in pravičnost braniti ter blagostanje in razvoj prebivalcev pospeševati. . . .“

O zdravju cesarja se poroča. V nedeljo imel je cesar, odkar se je vrnil z St. Remo še najugodnejši dan, tudi je zadosti dobro spal. Iz drugih virov pa se poroča: da je zdravje cesarjevo žalibog drugače, kakor se pa poroča v dnevnikih. Odkar se je vrnil z St. Remo, je le malo kedaj zapustil posteljo, v obče, da je tako oslavljen, da se je opustil namen preseliti ga v Wiesbaden,

ker so zdravniki rekli, da še jedenkratno potovanje nikakor ni mogoče. Poleg tega pa cesar opravlja vladarska dela z razumnostjo, odločnostjo, hitrostjo in krepkostjo volje, katera sploh zbuja občudovanje.

V nedeljo popoldne sprejel je cesar v kljub svarjenja zdravnikov zastopnike unanjih držav rekoč: sprejel bom gospode, ker mi to zaukazuje vladarska dolžnost celo, ako bi me to življenje stalo.

Laška. — V zbornici pričela se je razprava o proračunu unanjega ministerstva. Na govor poslanca Chiaves-a, ki je izrekajoč Crispi-u zaupanje obžaloval, da za ministerstvo unanjih zadev toliko časa ni ministra, odgovoril je Crispi: da nihče bolj ne čuti bremena tega posla bolj kot on sam. Ako bi se ga mogel znebiti, storil bi to rad in to ne samo glede odgovornosti, glede unanjega urada. Mnogo bolje počuti se človek spolnujoč delo svojega poklica, kakor pa v ministerstvu. Nahajajo se sicer tu trenutki zadostenja, toda so precej redki. Treba je velikega zatajevanja, ako se pri vlasti ostane. Nagibov ne more razlagati, zakaj odgovornosti unanje politike ne odloži, pa boji se, da bi s tem ne oškodoval koristi dežele. Sklenil je z besedami: Ako bi zgubil zaupanje zastopnikov dežele, bi se ne obotavljal, svoje mesto zapustiti ter ga prepustiti onim, kateri bi imeli zaupanje in sočutje zbornice.

Francoska. — Znani general Boulanger stopil je zopet na vrhunec javnih razgovorov. Ker je bil pri zadnjih volitvah — gotovo ne zoper svojo voljo — mnogokrat imenovan ter prejel veliko tisoč glasov, akoprav postavno ni izvoljen, in ker je večkrat skrivaj našemljen dohajal v Pariz, odstavila ga je vlada od njegovega mesta ter ga dejala v pokoj.

Ta odločen korak vladen razburil je hudo pristaše Baulanger-jeve, sam pripeljal se je v Pariz, kjer so ga pristaši slavili, ter se z njim posvetovali, kako dalje postopati. Osnoval se je poseben odbor, kateri bo zanj delal pri vseh volitvah, za sedaj pa se je sklenilo, da naj ne stopi iz vojne.

V ponedeljek so se že oglasili k Boulanger-jevi dogodbi v zbornici. Poslanec Cassagnac, znan pristaš Napoleoncev, vprašal je vlado, zakaj je generala Baulanger-ja dejala v pokoj. Ministerski predsednik Tirard, ki je bil v senatu, pride kmalu v zbornico ter takoj odgovori na vprašanje, navede dogodbu, ki so vladi dale povod, generala vpokojiti, prosi pa zbornico z ozirom na novejšo dogodbu, ki dajejo vladi povod k daljnemu postopanju zoper Boulanger-ja, razpravo odložiti na jutri (torek).

Nekateri sodijo, da ga bode vlada izključila iz vojne, drugi pa, da pride v disponibiliteto.

Najnovejše vesti.

Z Dunaja. — V včerajšnji seji državnega zbora bil je na dnevnem redu Schönerer. Galerije dvorane bile so izredno polne, celo par kitajskih zastopnikov

bilo je videti v loži za diplomate. — Koj je prišla na vrsto zadeva Schönererjeva, izrekel je predsednik Smolka, „klic k redu“, zavolj žaljivega izraza zoper vodjo zborniške pisarne vladnega svetovalca Blumenstok-a. K razpravi sami oglasili so se 4 govorniki proti predlogu, namreč: Schönerer, Pattai, Türk in Luegger. Poročevalec Weber pri začetku razprave n. izrekel ničesar drugzega, kot stvarno opazko, da pravno mnenje izrečeno v poročilu: da se z dovoljenjem sodnijskega postopanja zoper obtoženca, ne izreka tudi dovoljenje „zapreti ga“, da pa to mnenje ni sklep imunitetnega odseka, temveč zgolj prepričanje poročevalčevu in pa načelnika, ki je imel z njim vred nalogo odobriti poročilo. Koj potem začne Schönerer govoriti, stavi najpred nekoliko vprašanj do predsednika glede lažnjivosti poročil časnikarjev, potem pripoveduje, kolikokrat je že kot poslanec imel opraviti s sodnijami, zakaj se je to zgodilo in pa, da je še vselej spodletelo tožnikom njegovem, ker še nikdar ni bil obsojen.

Ko je s tem pokazal, koliko preganjancev ima on, mož. ki se glede ljubezni do nemškega naroda, ne čuti za las manjega, kot knez Bismark sam; potem pa je začel zopet udrihati po časnikarjih z izrazi surovosti, s katerih se da sestaviti celi slovar zabavljic, predsednik pokliče ga še dvakrat k redu z žuganjem, da mu odtegne besedo, ako se to še ponovi. Potem ponavlja Schönerer iz svojega v dvorani Sofijski govorjenega govora nekaj krepkih izrazov z dostavkom, da ga tam navzoči policijski komisar ni zavrnil, potem pa izreče, da je bilo predsedniku parlamenta prihranjeno prevzeti nalogo policijskega nadkomisarja s tem, da ga je pozval k redu. Ta izrek naj-surovejšega žaljenja zbudil je v zbornici viharno nevoljo. Predsednik odtegne govorniku besedo. Schönerer pritoži se na zbornico, ta pa z vsemi glasovi zoper približno 8 glasov protijudov, pritožbo odkloni.

Drugi govornik Pattai prevzel je prav nalogo zagovornika pred porotniki, ter je konečno stavil predlog, da se predlog vrne odseku.

Dalje govori znan „padar“ Türk, po svoji navadi zabavlja je motajoč dolgo štreno besedi, med katerimi se je beseda „Jud“ ponavljala na vsakih 5—10 besed, sicer pa se je po polurnem govoru pridružil predlogu Pattai-ovemu.

Zadnji govornik Luegger dodajal je še nekaj onem stvarjem, katere je navedel Pattai.

Poročevalec sklicaval se je samo na zapisnike, ki so se prečitali v odseku v zaupni seji.

Pri konečnem glasovanju bil je najpred z veliko večino zavržen predlog Pattai-ov, potem pa skoraj soglasno, proti približno 30 glasovi, sprejet predlog odsekov in s tem Schönerer izročen sodnji.

Ravno tako bil je Schönerer izročen zavolj drugzega prestopka.